

HIJ

En nu...
En nu...
stijgt uit haar verten...
weerom...
weerom...
de overoude wijdse kreet.
...
De maan rijst aan de horizon
En als een traan ontwaakt in mij...
...
(gemengde gevoelens)
...
mijn blijde kindertijd...
...
mijn verleden keert terug...
...
een geur,
een stem,
de echo van een lied...

ZIJ

Alleen op de verlaten kade...
kijk je in de richting van de zee...
naar het onbegrensde...

HIJ

't Was in het oude, stille huis aan de rivier...
...
...
Alleen op de verlaten kade...
...
Ik kijk van ver naar de pakketboot, met een
grote onafhankelijkheid
van ziel.
Vrij wil ik zijn en onoprecht!
...
een vliegwiel begint in mij, langzaam, te
draaien...
...
De ochtend.
De bleekheid.
De bleekheid van de ochtend dat men...

ZIJ

Ik wil met u meegaan
Ik wil uw gevaren oog in oog zien.
Op mijn gezicht de winden voelen die het
uwe gegroefd
hebben.
Van mijn lippen het zout spuwen van de
zeeën die de uwe hebben
gekust.
Mijn schouders zetten onder uw werk, deel
hebben in uw beproevingen...

HIJ

Ja...
Ja...
met u de beschaving ontvluchten
Met u de notie van moraal verliezen.
Nieuwe wreedheden drinken, nieuwe tumul-
ten in de ziel
Met u gaan, mezelf ontdoen...
Weg!
Weg van mijn beschaafde kleding.

'HIJ' rukt zijn hemd uit.

HIJ

Mijn zachtaardigheid van optreden
mijn vreedzaam leven
mijn zittende statische geregelde en overzie-
ne leven
Naar zee!
Naar zee!
Naar zee!
O! Mijn leven te water laten...
Voor mij bestaat geen wereld meer!
Ik laai vermiljoen
Brul in de hitte van de entering
Opperpiraat! Caesar-Piraat!
Ik roof, moord, snijd, scheur in stukken...
Ik voel alléén de zee, de overval, de plunde-
ring
Ik voel alléén de aderen van mijn slapen
In mij slaan, mij slaan...

ZIJ

Heb mij lief en haat mij!
U w woede, uw wreedheid...
O hoe die spreken tot het bloed van een
vrouwenlichaam
welks geilheid overleeft.
...
De vrouw-alle-vrouwen zijn
Die werden verkracht, vermoord, verwond...
...
In mijn onderworpen wezen het wijfje van
hen allen zijn
En dat alles te voelen - al die dingen tegelijk -
tot in mijn ruggemerg
...
De drang tot wat volstrekt verwerpelijk is en
wreed
die als abstracte geilheid knaagt aan onze
zwakke lichamen
En onze lege blikken vult met grote waanzin-
nige koortsens...
Ah! De beestigheid van deze beestigheid...

HIJ

Schijt!
Aan ieder leven als het onze, dat niets van
dit alles is.
Kijk mij hier! Ingenieur, praktisch uit nood-
zaak, o zo gevoelig.
Kijk mij hier, onbeweeglijk met u vergeleken
zelfs wanneer ik loop.
Inert zelfs als ik handel...
Kijk mij hier, een zelfmoord!
...
...
zelfs als ik mijn wil opleg.
een zwakkeling, statisch, gebroken, laf en af-
zijdig van uw glorie.
Van uw groot en snerpend, heet bloeddorstig
dynamisme!
Schijt!
Omdat ik niet kan handelen in overeenstem-
ming met mijn delirium.
Schijt!
Omdat ik altijd aan de rokken loop van de
beschaving.
Schijt! Schijt! Schijt!
Ik dwing mezelf.
Ik dwing mezelf.
Nog eenmaal.

...

Ik bedenk dat het interessant zou zijn kinde-
ren op te hangen voor
de ogen van hun moeders...

...

Ik voel me ongewild die moeders.

...

Nog eenmaal.

Ik dwing mezelf en roep nog eenmaal voor
mijn ogen in de ziel de
furie op van de piraterij en van de slachting,
de smaak, bijna te
proeven in de plundering...
De nutteloze slachting van vrouwen en van
kinderen.
Het zinloze gefolter alleen tot ons vermaak
van arme passagiers.
En de wellust in het breken en vermorzelen
van al...

...

...

Ik denk aan God.

ZIJ

Al deze tijd heb je naar niets gekeken.
Al deze tijd heb je je oog niet afgehouden
van je huis aan de rivier.
Je kindertijd aan de rivier.
De vensters van je kamer die uitzagen op de
rivier bij nacht.

HIJ

Ik herinner mij...
en tranen vallen op mijn hart...
O, mijn voorbije kindertijd, pop die men mij
gebroken heeft.
Mijn oude tante...

ZIJ

Een oude tante, die van je hield omdat ze
een zoon verloren had.
Ze zong je elke nacht in slaap.

'HIJ' legt zich in haar armen. 'ZIJ' opent
haar kleed. (Ontdekking
van het vrouwelijk lichaam)

ZIJ

't Was in het oude, stille huis...aan de rivier.
Soms zong ze:
Het schip Catrineta.
(zingt)
Ginds vaart het schip Catrineta
Al over de baren der zee.

...

En doet je denken aan hoe weinig je aan
haar gedacht hebt...

...

en ze hield zoveel van je...
hoe ondankbaar ben je jegens haar geweest...
'ZIJ' legt hem zachtjes op de grond, kruipt
dan op hem en bedrijft
liefde.

'Was in het oude
stille huis...
aan de rivier...

...

Ik zong...

...